

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου που συμπληρώνει τις γενικές κατευθύνσεις για το 1982 σε θέματα χρηματοδοτικής και τεχνικής βοήθειας υπέρ των μη συνδεδεμένων αναπτυσσόμενων χωρών

(Υποβληθείσα από την Επιτροπή στο Συμβούλιο στις 16 Ιουλίου 1982)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τή συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 442/81 του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 1981, σχετικά με τη χρηματοδοτική και τεχνική βοήθεια υπέρ των μη συνδεδεμένων αναπτυσσόμενων χωρών⁽¹⁾ και ιδίως το άρθρο 9, παράγραφος 2,

τήν πρόταση της Επιτροπής,

τή γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

(¹) ΕΕ αριθ. L 48 της 21. 2. 1981, σ. 8.

Εκτιμώντας:

ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά τη σύνοδό του, στις 29 και 30 Μαρτίου 1982, άνησυχώντας για τη συνεχιζόμενη αύξηση της έντασης στην Κεντρική Αμερική, συμφώνησε ότι πρέπει να αύξηθει η βοήθεια που παρέχει η Κοινότητα για την ανάπτυξη των χωρών της Κεντρικής Αμερικής και της Καραϊβικής,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο μόνο

Οι γενικές κατευθύνσεις σε θέματα χρηματοδοτικής και τεχνικής βοήθειας υπέρ των μη συνδεδεμένων αναπτυσσόμενων χωρών για το 1982 συμπληρώνονται σύμφωνα με το παράρτημα της απόφασης αυτής.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Το Συμβούλιο θεώρησε σε γενικές γραμμές ότι πρέπει να τηρηθούν οι συμπληρωματικές κατευθύνσεις που πρότεινε η Επιτροπή στην ανακοίνωσή της της 28ης Μαΐου 1982 (COM(82) 257 τελικό).

Πρόταση 13ης οδηγίας του Συμβουλίου περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — τρόπος επιστροφής του φόρου προτιθεμένης αξίας στους υποκειμένους στο φόρο που δεν είναι εγκατεστημένοι στο έδαφος της Κοινότητας

(Υποβληθείσα από την Επιτροπή στο Συμβούλιο στις 19 Ιουλίου 1982)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τή συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 99 και 100,

τήν οδηγία 77/388/ΕΟΚ της 17ης Μαΐου 1977⁽¹⁾ και ιδίως το άρθρο 17 παράγραφος 4,

(¹) ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1.

τήν πρόταση της Επιτροπής.

τή γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τή γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Έκτιμώντας:

ότι η οδηγία 79/1072/ΕΟΚ του Συμβουλίου (1), περί του τρόπου επιστροφής του φόρου προστιθεμένης αξίας στους υποκειμένους στο φόρο, οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στο έσωτερικό της χώρας, προβλέπει στο άρθρο 8 ότι: «σε ό,τι αφορά τους υποκειμένους στο φόρο οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στο έδαφος της Κοινότητας, κάθε Κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα να τους αποκλείσει από την επιστροφή ή να συναρτήσει την επιστροφή από ειδικές προϋποθέσεις»·

ότι οι υπέρμετρα διαφορετικές ανάλογα με τα Κράτη μέλη λεπτομέρειες και όροι επιστροφής δύνανται να προκαλέσουν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και έκτροπες του εμπορίου εις βάρος των υποκειμένων στο φόρο ενός Κράτους μέλους, οι οποίοι διενεργούν παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών προς υπηκόους τρίτων χωρών, όταν η εφαρμοζόμενη νομοθεσία σ' αυτό το Κράτος μέλος επιβάλλει όρους επιστροφής που είναι αισθητά περισσότερο καταναγκαστικοί από αυτούς που ισχύουν σε άλλα κράτη της Κοινότητας·

ότι η κατάσταση αυτή είναι δυνατόν να παραβιάσει την αρμονική εξέλιξη των εμπορικών σχέσεων μεταξύ της Κοινότητας και των τρίτων χωρών·

ότι η κοινοτική ρύθμιση στον τομέα αυτό, πρέπει να παραμείνει επαρκώς ευκαμπτη προκειμένου να λαμβάνει υπόψη της τη διαφοροποίηση των καθεστώτων που ισχύουν στις τρίτες χώρες, εμπνεομένη ταυτόχρονα από τις διατάξεις της οδηγίας 79/1072/ΕΟΚ·

ότι πρέπει να αποφευχθούν ορισμένες μορφές φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, θεωρείται:

1. Ός «υποκείμενος στο φόρο που δεν είναι εγκατεστημένος στο έδαφος της Κοινότητας», ο υποκείμενος στο φόρο ο αναφερόμενος στο άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ο οποίος, κατά τη διάρκεια της περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, δεν είχε στο έδαφος αυτό ούτε την έδρα της οικονομικής του δραστηριότητας ούτε πάγια εγκατάσταση από την οποία να διενεργούνται οι εργασίες του, ούτε, εν ελλείψει παρόμοιας πάγιας έδρας ή εγκαταστάσεως, τη συνήθη κατοικία ή διαμονή του, και ο οποίος κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου δεν πραγματοποιήσει καμία παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών που να λογίζεται ότι έλαβε χώρα στο Κράτος μέλος που αναφέρεται στο άρθρο 2, με την εξαίρεση:

α) της παροχής υπηρεσιών μεταφοράς και των υπηρεσιών που είναι παρεπόμενες στις υπηρεσίες μεταφοράς, που απαλλάσσονται δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 1 υπό 9 του άρθρου 15 ή του άρθρου 16 παράγραφος 1 υπό 6, γ και δ της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

6) της παροχής υπηρεσιών στην περίπτωση που ο φόρος οφείλεται αποκλειστικά από τον λήπτη σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 1 υπό 6 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

2. Ός «έδαφος της Κοινότητας», τα έδαφη των Κρατών μελών όπου εφαρμόζεται η οδηγία 77/388/ΕΟΚ.

Άρθρο 2

Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 3 και 4, κάθε Κράτος μέλος επιστρέφει σε κάθε υποκείμενο στο φόρο που δεν είναι εγκατεστημένος σε έδαφος της Κοινότητας, υπό τους όρους που ορίζονται κατωτέρω, το φόρο προστιθεμένης αξίας με τον οποίο επιβαρύνονται οι υπηρεσίες που του έχουν προσφερθεί ή τα κινητά αγαθά που του έχουν παραδοθεί στο έσωτερικό της χώρας από άλλους υποκειμένους στο φόρο, ή με τον οποίο έχει επιβαρυνθεί ή εισαγωγή αγαθών στη χώρα, στο βασικό που τα αγαθά και οι υπηρεσίες αυτές χρησιμοποιούνται για τις ανάγκες των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 3 υπό α και 6 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ή της παροχής υπηρεσιών οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 1 σημείο 1 υπό 6.

Άρθρο 3

1. Η επιστροφή χορηγείται κατόπιν αίτησεως του υποκειμένου στο φόρο. Τα Κράτη μέλη καθορίζουν τις λεπτομέρειες της υποβολής της εν λόγω αίτησεως, περιλαμβανομένων των προθεσμιών, της περιόδου την οποία αφορά η αίτηση, την αρμόδια για τη λήψη της αίτησεως υπηρεσία καθώς και τα ελάχιστα ποσά για τα οποία δύναται να ζητείται η επιστροφή. Καθορίζουν εξάλλου τις λεπτομέρειες της επιστροφής, περιλαμβανομένων των προθεσμιών. Επιβάλλουν τις υποχρεώσεις στις οποίες υποβάλλεται ο αιτών για την εκτίμηση του βασίμου της αίτησεως και την αποφυγή της φοροδιαφυγής και ιδίως την απόδειξη ότι ασκεί οικονομική δραστηριότητα σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ καθώς και ότι δεν έχει πραγματοποιήσει, κατά τη διάρκεια της καθορισμένης περιόδου, καμία δραστηριότητα που να μὴν πληροί τους όρους που θεσπίζονται στο άρθρο 1 υπό 1. Δύνανται επιπλέον να απαιτείται ο όρισμός δημοσιονομικού αντιπροσώπου.

2. Στην περίπτωση που υποκείμενος στο φόρο που αναφέρεται στο άρθρο 2 είναι εγκατεστημένος εντός κράτους το οποίο δεν είναι μέλος της Κοινότητας, το οποίο εφαρμόζει στους υποκειμένους στο φόρο που είναι εγκατεστημένοι εντός της Κοινότητας διατάξεις παρεμφερείς προς αυτές των άρθρων 3, 4, 6 και 7 της οδηγίας 79/1072/ΕΟΚ, τα Κράτη μέλη χορηγούν την επιστροφή στον εν θέματι υποκείμενο κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν της παραπάνω οδηγίας.

(1) ΕΕ αριθ. L 331 της 27. 12. 1979, σ. 11.

Πληροφορούν δέ τή Συμβουλευτική Επιτροπή φόρου προστιθεμένης αξίας για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου.

3. Η επιστροφή δεν δύναται να χορηγείται με όρους περισσότερο ευνόικους από αυτούς που εφαρμόζονται στους κοινοτικούς υποκειμένους στο φόρο. Τα Κράτη μέλη δύναται να εξαρτούν την επιστροφή από την τήρηση της αρχής της αμοιβαιότητας.

Άρθρο 4

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, το δικαίωμα προς επιστροφή του φόρου καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ όπως εφαρμόζεται στο Κράτος μέλος της επιστροφής του φόρου.

Εντούτοις, όταν η παράγραφος 2 του άρθρου 3 της παρούσας οδηγίας δεν τυγχάνει εφαρμογής, το δικαίωμα προς επιστροφή αποκλείεται όπωςσδήποτε:

- α) για τις δαπάνες τις σχετικές με την κτήση, κατασκευή ή εισαγωγή, μίσθωση, χρησιμοποίηση, μεταποίηση, επιδιόρθωση και συντήρηση επιβατικών αυτοκινήτων, σκαφών αναψυχής, επιβατηγών αεροσκαφών, και μοτοποδηλάτων·
- β) για τις δαπάνες μεταφοράς τις σχετικές με ταξίδια εργασίας·
- γ) για τις δαπάνες κατοικίας, διατροφής και ποτών·
- δ) για τις δαπάνες δεξιώσεων·
- ε) για τις δαπάνες ψυχαγωγίας και πολυτελείας.

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις παραδόσεις αγαθών τα οποία απαλλάσσονται ή δύναται να απαλλάσσονται δυνάμει του άρθρου 15 περίπτωση 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

Άρθρο 5

Τα Κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις Η παρούσα οδηγία αφορά μόνο τις αιτήσεις επιστροφής που αναφέρονται στο φόρο προστιθεμένης αξίας με τον οποίο επιβαρύνονται οι αγορές αγαθών και οι παροχές υπηρεσιών ή οι εισαγωγές που διενεργούνται από της ίδιας αυτής ημερομηνίας.

Τα Κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των βασικών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία. Η Επιτροπή ενημερώνει περί αυτού τα λοιπά Κράτη μέλη.

Άρθρο 6

Η Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεως με τα Κράτη μέλη και εντός 3 ετών από της ημερομηνίας που αναφέρεται στο άρθρο 5, υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση επί της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 7

Από της θέσεως σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας παύει σε κάθε Κράτος μέλος η ισχύς του άρθρου 17 παράγραφος 4 τελευταία φράση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ καθώς και του άρθρου 8 της οδηγίας 79/1072/ΕΟΚ, και εν πάση περιπτώσει από της ημερομηνίας που προβλέπεται στο άρθρο 5.

Άρθρο 8

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα Κράτη μέλη.